



KÖZÉLET

Megcsordult Vince, tele lesz a pince – Bországgyűlés Ópusztaszeren + FOTÓK

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.



Megjelent: 2015.01.18. 17:23

Szerző: [Illés Attila](#)



Második alkalommal tartottak Bországgyűlést Ópusztaszeren – a Vince-napi vesszővágás alkalmával jó termést ígértek 2015-re, majd az egybegyűltek az újbort is megkóstolhatták. A rendezvényt kísérő konferencián elhangzott: a technológiailag

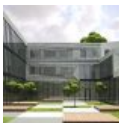
hibátlan elkészítésű bor már nem erény, hanem a piacra való belépés alapja. Sokszínűségünkben és minőségünkben lehetünk világszinten is elismertek.

“Ha megcsordul a Vince, tele lesz a pince!” – tartja a néphagyomány. *Szent Vince* vértanú napján tehát jó termést ígér az eső, így az Ópusztaszeren összegyűlt borászok és borlovagok szerencsés jelnek vehették az égi áldást, de a vendégeket sem riasztotta el attól, hogy a sokadalmat követve megtekintsék a Vince-napi vesszővágást és megízlelhessék az újbort. Vasárnap második alkalommal tartottak Bországgyűlést az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban, amely a Kárpát-medence évszázados borkultúráját hirdeti, és a szakma jeles képviselőit is összehozza ezen a napon.

Jó bort jövendöltek 2015-re

Hazai és határon túli borlovagrendek és a magyar borrhíók jeles képviselői is tiszteletüket tették az eseményen. *Kertész Péter*, az ÓNTE ügyvezetője úgy nyilatkozott: első országgyűlésünk helyszíne méltó történelmi teret biztosít Nemzetünk Aranya, a magyar bor dicséretére. A másodsorra visszatérő Bországgyűléssel hagyományt kíván teremteni az emlékpark, melyre nem csak a professzionális pincészetek, de a hazai értékek iránt

FRIS



elkötelezett embereket is várják, hiszen a rendezvénnyel összekapcsolt konferencia során többféle tudományos előadást tartanak a szőlészet témakörében.



“Nehéz éven vagyunk túl, hiszen tavasszal jég, májusban pedig a gombabetegségeket hozó eső sújtotta a szőlészeteket. Úgy mondják, ha a gyenge termés ellenére is jó a bor, akkor a borász érti a szakmáját – nos a tavalyi bort megkóstolva azt kell, hogy mondjam, nagyon jók a hazai borászok” – vette át a szót *Gulyás Ferenc*, a Szent Vince

Borrend elnöke. A peronoszpórától és lisztharmattól is jobban félti azonban a hazai borászatot a külföldről érkező, minőségtelen palackoktól, amelyek komoly kárt okoznak a jó szőlőt gondozó hazai termelőknek. Megnyugtatónak nevezte azonban, hogy a nehéz év ellenére sem adtak alább a pincészetek, és idén is jobbnál jobb borok közül válogathatnak az igényes fogyasztók. A Szent Vince Borrend két új tagját is befogadta ezen a napon, akiknek az Árpád-emlékmű szomszédságában kérdésekkel és vakkóstolással kellett bizonyítaniuk szakértelmüket.

A néphagyomány szerint Szent Vince napján egy vessző levágásával megjósolják a várható szőlőtermést is. Szerencsére a Vince-napi vesszővágáskor *Kalmár István* mórahalmi hegybíró is jó hírrel szolgálhatott, hisz a rügyek egészségesek, a háncs és a bél aránya pedig éppen megfelelőnek bizonyult. “A rügyek épek és zöldek, így bizakodhatunk, hogy jó szőlőtermést várhatunk a jövő esztendőben” – hangsúlyozta.

Paganini tudná csak elhegedülni

A Rotunda Árpád-termében egy szakmai konferencia keretében vitattak meg borászattal kapcsolatos témákat és a jövőre vonatkozó terveiket. *Farkas Sándor* országgyűlési képviselő úgy nyilatkozott: egy ilyen tanácskozáson derül ki igazából, hogy a borászat mennyi munkával, verejtéssel járó és szakértelmet igényelő foglalatosság. “A borkészítéshez kellő alázat, munka, munka, és még egy kis munka szükséges. Valamint annak a tudomásul vétele, hogy egy jó borásznak az egész élete során tanulnia kell szakmáját” – mondta el Farkas Sándor.

Kiemelte: a bortermelésben Magyarországon hosszú ideig a tömegtermelés volt meghatározó, a felvevő keleti piacoknak az volt a fontos, hogy minél többet termeljünk. Közben a szakma krémje meglapult, néhány ember kiváltsága volt csupán a minőségi borkészítés. “Ilyenkor szokás mondani: ha el tudnám hegedülni, hogy mi a különbség a régi és mostani borok között, egy újabb *Paganini* születne” – emelte ki az országgyűlési képviselő.

A világ bortermelésének 1%-át adjuk

Gál Péter, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának szakmai igazgatója beszédében kiemelte: a világ bortermelésének csupán 1, de az EU termelésének is alig 1,5%-át adják a hazai borok, mennyiségben így nem is tudnánk versenyre kelni a nagy borkultúrájú országokkal. Fontos



azonban a védett eredetű tájborok támogatása, hiszen kicsik vagyunk, de változatos és igen különleges borvidékekkel bírunk. “Van még hatékonysági tartaléka a magyar borászatnak, akár több, akár jobb minőségű termék előállítására a cél” – hangsúlyozta. *Sztanév Bertalan* borszakértő szerint óriási előrelépést jelentett a hazai pincészetek krémjét

felvonultató Borkiválóságok Könyve, amely megjelenést biztosít a legmagasabb színvonalon termelő borászoknak. Mint mondta, a technológiailag hibátlan elkészítésű bor már nem erény, hanem a piacra való belépés alapja. Sokszínűségünkben és minőségünkben lehetünk világszinten is elismertek – tette hozzá.



A konferencián felszólalt még *Simon András*, a Szegedi Tudományegyetem Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszékének tanszékvezető-helyettese és *Mód László*, a tanszék adjunktusa is, akik történelmi betekintést engedtek a Trianon előtti Magyarország borkultúrájába. *Jankó Ferenc*, a budapesti

Corvinus Egyetem nyugalmazott egyetemi doktora a bor egészségre gyakorolt hatásáról tartott előadást, míg *Hajdú Edit* nemesítő a szőlőfajták fagyűrő képességeiről beszélt az egybegyűlteknél.